

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

bakalářská práce: **Magdalena Štastníková: Obal jako socha**

Studijní program: Specializace v pedagogice, studijní obor: B VV

vedoucí práce: **doc. ak. mal. Mgr. Martin Velišek, Ph.D.**

V úvodu práce se seznamujeme se slovníkovými definicemi obalu z 1. a 2. poloviny 20. století. Jejich znění se, na rozdíl od reality v obalovém designu, příliš neliší. Především však proto, že v obou případech definují obecné principy. K těm se obrací i autorka, když hledá (logicky) princip obalu také v přírodě. Nalezené skutečnosti zobecňuje, aby dospěla k elementárním jevům s tématem spojeným – ochrana, ohraničení, vymezení – ve fyzickém i metafyzickém slova smyslu. Po definici sochy následují úvahy o prolnutí obou kategorií (obal, socha). Posun obalu směrem k soše je podmíněn změnou paradigmatu – souvislostí. Těmi může být měřítko, materiál a především potlačení vztahu k obalovanému předmětu a samozřejmě funkčnosti. Popis myšlenkové cesty od obalu k soše je velmi dobrý (kap. 2.1)!

Dále autorka nabízí rámcový přehled (spíše jde o glosy) vývoje sochařství s obecnými „apendixy“ v podobě vývoje obalu. Věnuje se jim jak v materiálové rovině (papír, hlína), ale také v rovině obsahových paralel (Relikviář sv. Maura, str. 22). V porovnání s ostatními časovými obdobími je kapitola 4.9 věnovaná 19. století o něco rozsáhlejší. S rozvojem průmyslu a výroby logicky a věcně správně spojuje počátky průmyslového obalového designu a představuje obaly a obalové materiály, které známe dodnes (kovová plechovka, lepenková krabice...).

K původně představenému principu proměny obalu na sochu se vrací autorka v kapitole 4.10, když začátkem 20. století představuje v umění proměnu obyčejných věcí na sochu (Duchampovy ready made). A v kapitole 4.11 registruje příchod plastů na scénu v polovině 20. století a balení „ad absurdum“ ve výsostně umělecké rovině v práci Christa. Vlastnosti dobrého obalu i obalového designera, ekologické aspekty obalu, nové materiály a technologie jsou dalšími podkapitolami teoretického textu.

V didaktické části je velmi pozitivní důraz položený na reálný svět a reálnou zkušenost v době všudypřítomné virtuální reality. Také akcentování trojrozměrné tvorby je ve většinově dvojrozměrné výtvarné produkci v rámci výtvarné výchovy potěšitelné. Jednotlivé etudy uvádí společná obecná úvaha o vztahu volného umění a designu (podepřená několika domácími i zahraničními prameny). Úlohy jsou přehledně strukturované, nepostrádají vazbu na RVP. První úloha odkazuje k Duchampovým ready made s důrazem na užitnou hodnotu. Současně pracuje s představeným aspektem proměny obalu na sochu – změnou měřítka i souvislostí. Druhá úloha je práce s obalem jako šablonou, jejímž prostřednictvím student řeší otázky rytmu a kompozice. Třetí úloha je velmi dobrá – modelace jednoho a téhož předmětu v různých (často ne zcela očekávaných) materiálech (špejle, molitan atd.). Čtvrtá úloha je prací v krajině s vazbami na tvorbu Andyho Goldworthyho. V zásadě jde o volnou vazbu k obalu a soše, když těžiště práce spočívá v ohraničení a vymezení.

Praktická část je různorodá a příjemná. Nabízí tři rámcové výstupy: paketáž, fotografickou montáž a šperk/objekt/obal. Také u nich se lze odkázat ke zjištěným skutečnostem transformace obalu do objektu a naopak z teoretické části, tedy především k proměně souvislostí a měřítka. Objekt v krajině těla, paketáž jídla a konečně fotomontáže sochy sv. Václava v různých obalech.

Předloženou práci považuji za systematicky a zodpovědně řešenou, po jazykové stránce dobře zvládnutou. Svědčí o zaujetí autorky pro řešené téma.

Práci doporučuji k obhájení.

V Praze dne 10. 8. 2017

doc. ak. mal. Mgr. Martin Velišek, Ph.D.